

Η Βάννα γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1953 και σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας κατά τη δεκαετία του '70, μια περίοδο πλούσια σε γεγονότα και εμπειρίες – ακαδημαϊκές, πολιτικές και κινηματικές. Οι εμπειρίες αυτής της περιόδου αποδείχθηκαν καθοριστικές για τη μετέπειτα πορεία της, για τη σχέση της με την κοινωνία και την πολιτική, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται τη σύνδεση της πολιτικής με τον χώρο, τον σχεδιασμό και το παραγωγικό μοντέλο της κοινωνίας. Ήταν ένα ακόμα παιδί των πλούσιων μεταδικτατορικών κοινωνικών και πολιτικών διεργασιών, που τροφοδότησαν την αριστερά με επιστήμονες που δεν εξαγόρασαν τις γνώσεις και τους αγώνες τους στις διάφορες εξουσίες, αλλά τις αξιοποίησαν προς όφελος της κοινωνίας και του Περιβάλλοντος

Μέχρι το 1991 άσκησε το επάγγελμα της ως ελεύθερη επαγγελματίας. Από το 1988 εργάστηκε με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Λιμενικού Ταμείου Ηρακλείου και από το 1991 εντάχθηκε στο δυναμικό της υπηρεσίας ως μόνιμη υπάλληλος. Κατόπιν εργάστηκε για έξι χρόνια στη Διεύθυνση Χωροταξίας και Περιβάλλοντος της Περιφέρειας Κρήτης, τη σημερινή Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης.

Οι συνάδελφοι της την τίμησαν πολλές φορές με την εκλογή της τόσο στην Τοπική και Κεντρική Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, όσο και στα Συνέδρια και Συμβούλια της ΕΜΔΥΔΑΣ. Η Βάννα διακρίθηκε για την τεράστια συμβολή της στα περιβαλλοντικά κινήματα της Κρήτης και όχι μόνο. Οι επεξεργασίες της και οι δημοσιεύσεις της για τα θέματα περιβάλλοντος, χωροταξίας, αρχιτεκτονικής και ενέργειας αποτελούσαν μοναδική πηγή ενημέρωσης και διαμόρφωσης άποψης με επιστημονική επάρκεια, λαϊκό λόγο και κινηματική κατεύθυνση. Ιδιαίτερα ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την "επέλαση της «πράσινης ανάπτυξης» κατ' εικόνα και ομοίωση της νεοφιλελεύθερης «ανάπτυξης»".

Αποτέλεσε ένα υπόδειγμα για το πώς οι γνώσεις ενός εργαζόμενου επιστήμονα μπορούν να συμβάλλουν στην ενεργοποίηση της κοινωνίας απέναντι στα κερδοσκοπικά συμφέροντα που λυμαίνονται το περιβάλλον. Και αυτό κάνει την απώλεια της ακόμα πιο οδυνηρή για όσους τη ζήσαμε και συνεργαστήκαμε όλα αυτά τα χρόνια.

Ενεργή εκτός από τα κοινωνικά κινήματα πολιτών στην αγαπημένη της Κρήτη και το Ηράκλειο υπήρξε και στους φορείς των Μηχανικών (ΤΕΕ, ΕΜΔΥΔΑΣ κλη). Πάντα παρούσα στις κινητοποιήσεις, στις απεργίες, τις διεκδικήσεις, τις προσφυγές στη δικαιοσύνη. Η συνεργασία μαζί της τόσο στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, όπου και συνυπήρξαμε, όσο και στα Συνέδρια και τις διαδικασίες της ΕΜΔΥΔΑΣ, μας διαμόρφωσε πολιτικά και άφησε παρακαταθήκες που προσπαθούμε να κρατήσουμε ζωντανές:

- Κρατάω ιδιαίτερα τη σταθερή της επιδίωξη για **ανοικτές και συνθετικές διαδικασίες**, την ανεξαρτησία από κρατικούς και κομματικούς φορείς, Μια διαρκή αναζήτηση της **ενότητας** – χωρίς αποκλεισμούς – στη βάση των προβλημάτων που χαρακτήρισε όλη της τη διαδρομή. Τη δημιουργία πλατειών **ακηδεμόνευτων παρατάξεων** σε Επιμελητήρια (δύσκολα όπως το ΤΕΕ, όπου ηγεμονεύουν οι δυνάμεις της αγοράς) αλλά και Σωματεία (ΕΜΔΥΔΑΣ), με πιλοτική εφαρμογή τους ΑΜΑΚ, αλλά και άλλα αντίστοιχα παραδείγματα που ακολούθησαν.

- Τη διαρκή προσπάθεια για παρέμβαση σε όλα τα επίπεδα, που δεν είναι απλά καταγγελτική – όπως συνηθίζει η αριστερά, αλλά με τεκμηριωμένες παρεμβάσεις προσπαθεί συνεχώς να αλλάξει τους συσχετισμούς προς όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας. Η Βάννα αποτέλεσε για πολλούς από εμάς ένα πρότυπο για το πως μπορεί να συνδυαστεί η αταλάντευτη αριστερή τοποθέτηση με τον **τεκμηριωμένο επιστημονικό λόγο και τη μαζική απεύθυνση**. «Να υπηρετούμε το λαό» που έλεγε και ένα παλιό σύνθημα που οφείλουν να θυμούνται οι επιστήμονες, οι οποίοι συνήθως καταλήγουν απολογητές της κερδοφορίας ισχυρών συμφερόντων.
- Αλλά και η αντίληψη ότι ως Εργαζόμενοι Επιστήμονες στη Δημόσια Διοίκηση, έχουμε μεγάλη ευθύνη στην προστασία του Δημοσίου Συμφέροντος και του Περιβάλλοντος και κρινόμαστε καθημερινά σε αυτό. Έχουμε κρίσιμο ρόλο ως Δημόσιοι Λειτουργοί, στο να αξιοποιήσουμε τις γνώσεις μας για **να ενημερώσουμε και να κινητοποιήσουμε την κοινωνία και όχι για να συσκοτίζουμε** και να υπηρετούμε ιδιωτικά συμφέροντα, όπως πολύ συχνά γίνεται.
- Τέλος η **ανιδιοτέλεια** της, όπου ποτέ δε διεκδίκησε δάφνες, αξιώματα και αναγνωρίσεις, αλλά προσέφερε στα κινήματα, από οποιαδήποτε θέση, χωρίς προσωπική προβολή. Πόσο ξεχωριστό και σημαντικό, στην εποχή της υπερπροβολής του ατομικού μέσω των κοινωνικών δικτύων.

Παρακαταθήκη τέλος, αποτελούν οι επεξεργασίες της και οι δημοσιεύσεις της για τα θέματα περιβάλλοντος, χωροταξίας, αρχιτεκτονικής και ενέργειας αποτελούσαν μοναδική πηγή ενημέρωσης και διαμόρφωσης άποψης με επιστημονική επάρκεια, λαϊκό λόγο και κινηματική κατεύθυνση. Μικρό μέρος τους είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα της

<https://www.vannasfakianaki.gr/>

αλλά και στο Δρόμο της Αριστεράς όπου τακτικά αρθρογραφούσε

<https://edromos.gr/tag/%ce%b2%ce%ac%ce%bd%ce%bd%ce%b1-%cf%83%cf%86%ce%b1%ce%ba%ce%b9%ce%b1%ce%bd%ce%ac%ce%ba%ce%b7/>

αλλά και στις ιστοσελίδες των AMAK και της συσπείρωσης

<https://amak.gr/>

<https://syspeirosiaristeronmihanikon.blogspot.com/>

Ελπίζω κάποια στιγμή – όσοι είμαστε εδώ σήμερα – να τα συγκεντρώσουμε και να τα κυκλοφορήσουμε, ως ελάχιστη συμβολή στη μνήμη της αλλά και ως παρακαταθήκη – **ως σπορά - στους αγώνες και τις γενιές που έρχονται...**

γιατί η ιστορία συνεχίζεται, δεν τελείωσε και ούτε τελειώνει.

Πετρόπουλος Δημήτρης

Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών

Μέλος Α/ΤΕΕ

Πρόεδρος ΔΣ ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ